

Ιδανικά κρησφύγετα (Αμάντα Μιχαλοπούλου)

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : 19 Ιανουαρίου, 2006

"Μερικές φορές αναρωτιέμαι αν είμαι τέρας αναχρονισμού. Με φοβίζει η ιδέα των animators, είναι σαν να υπαινίσσεται ότι δεν ξέρουμε πώς να κάνουμε τα παιδιά μας να γελάσουν, πώς να γίνουμε εμείς για λίγο κλόουν ή αφηγητές παραμυθιών, πώς να τα βοηθήσουμε ν' ανέβουν σ' ένα άλογο ή σε ένα ποδήλατο με βοηθητικές ρόδες ή πώς να τα μάθουμε να βαδίζουν πάνω σε βότσαλα ή σε βράχια. Η ιδέα ότι χρειάζονται άμμο και πσίνες, ασφάλεια και ανία, προμελετημένη διασκέδαση είναι εντελώς ξεκομμένη από τη δική μας εμπειρία, από τα δικά μας παιδικά χρόνια που ήταν γεμάτα με εξερευνήσεις και -γιατί όχι;- μελανιές στα γόνατα."

Καθώς πλησιάζουν οι διακοπές, όλα μοιάζει να έχουν πλαστεί για τα παιδιά: πολυτελή θέρετρα με πσίνες και ειδικά μωρουδιακά μενού, περιφραγμένοι παιδότοποι, κουκλοθέατρο και παιχνιδότοποι. Οι καλοκαιρινές διαφημίσεις παρουσιάζουν περικλειστούς οικογενειακούς παραδείσους χωρίς κινδύνους. Παραλίες με άμμο και φοίνικες, πόνυ και γήπεδα, νεροτσουλήθρες και animators. Οι animators πρέπει να είναι η πιο σπουδαία εφεύρεση του καλοκαιριού, και της ζωής με παιδιά γενικώς. Είναι ένας νέος διαμεσολαβητικός ρόλος που βεβαιώνει τους γονείς ότι τα παιδιά τους είναι σε καλά χέρια, έχουν κάποιον να τα διασκεδάσει. Η διασκέδαση, η προμελετημένη διασκέδαση, που ορίζει τη δική μας ζωή θεωρούμε ότι πρέπει να διέπει και τη ζωή των πεντάχρονων. Κι ότι αξίζει να προνοήσουμε γι' αυτήν, όπως προνοούμε για τα φροντιστήρια ξένων γλωσσών. Με λίγα λόγια, η χαρά της ζωής δεν είναι δεδομένη. Η πλήξη, μαθαίνουμε στα παιδιά, είναι κάτι που αποφεύγεται χάρη σε animators.

Μερικές φορές αναρωτιέμαι αν είμαι τέρας αναχρονισμού. Με φοβίζει η ιδέα των animators, είναι σαν να υπαινίσσεται ότι δεν ξέρουμε πώς να κάνουμε τα παιδιά μας να γελάσουν, πώς να γίνουμε εμείς για λίγο κλόουν ή αφηγητές παραμυθιών, πώς να τα βοηθήσουμε ν' ανέβουν σ' ένα άλογο ή σε ένα ποδήλατο με βοηθητικές ρόδες ή πώς να τα μάθουμε να βαδίζουν πάνω σε βότσαλα ή σε βράχια. Η ιδέα ότι χρειάζονται άμμο και πσίνες, ασφάλεια και ανία, προμελετημένη διασκέδαση είναι εντελώς ξεκομμένη από τη δική μας εμπειρία, από τα δικά μας παιδικά χρόνια που ήταν γεμάτα με εξερευνήσεις και -γιατί όχι;- μελανιές στα γόνατα.

Κι όμως, πολλοί γονείς ονειρεύονται αυτούς τους εικονικούς παραδείσους και μαζί τους, πιθανότατα, μια οικογενειακή ζωή εξόχως καλοκαιρινή χωρίς κινδύνους, εντάσεις, τσακωμούς για τον μεσημεριανό ύπνο ή το παγωτό. Έτσι, η ειδυλλιακή αντίληψη των διακοπών διαιώνιζεται, ενώ ταυτόχρονα η καθημερινή ζωή εξακολουθεί να θέτει τα ίδια προβλήματα, τις ίδιες ανυπέρβλητες δυσκολίες που

νομίζουμε ότι θα εξαφανιστούν στις διακοπές ως διά μαγείας. Για παράδειγμα, στο κολυμβητήριο της γειτονιάς μου, σε όλη τη διάρκεια του καλοκαιριού, τα προγράμματα παιδικής κολύμβησης σταματούν. Θεωρούν προφανώς ότι οι Έλληνες κάνουν τρεις μήνες οικογενειακές διακοπές.

Αυτή είναι η αντίληψη του καλοκαιριού ως μαύρης τρύπας: όλες οι δραστηριότητες σταδιακά εγκαταλείπονται, οπότε οι οικογένειες ονειρεύονται κρησφύγετα ιδανικών δεκαημέρων. Εκεί θα λειτουργήσουν όσα δεν λειτούργησαν στη διάρκεια της χρονιάς, εκεί θα συσπειρωθεί η οικογένεια (αλλά πότε; Όταν κοιμηθούν οι animators;).

Συχνά επίσης οι γονείς δείχνουν να διασκεδάζουν σε αυτά τα μέρη περισσότερο από τα παιδιά, στη θέση των παιδιών, ίσως ακόμη και για λογαριασμό τους. Ίσως φταίει και το δικό μας ανικανοποίητο, η δική μας φαντασίωση για την παιδική ηλικία και η σχέση μας με την άχρηστη συσσώρευση αγαθών και παροχών. Το πιο σύντομο ανέκδοτο που άκουσα τελευταία είναι ότι μια Νεοϋορκέζα σχεδιάστρια, η Νίκη Ντος, ονόμασε τη νέα της συλλογή παιδικών ρούχων «Υπέροχος Γκάσμπι», επηρεασμένη από το μυθιστόρημα του Φιτζέραλντ. «Σκεφτείτε τη Ζέλντα και τον Σκοτ», λέει. Αλλά ποιος γονιός θα ήθελε να σκεφτεί το παιδί του ως Ζέλντα και Σκοτ; Το μήνυμα αυτό απευθύνεται προφανώς σε γονείς που θα τους άρεσε να φανταστούν τους εαυτούς τους ως ήρωες μυθιστορημάτων με μεγάλα σπίτια και γρήγορα αυτοκίνητα, ποτό στο χέρι και ελαφριά υπαρξιακή οδύνη. Αλλά αυτή είναι μια εντελώς διαφορετική επιδίωξη.

(Πηγή: 'ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ')